

Radostín

První historicky doložená zmínka o obci je z roku 1591, kdy byl v Zemských deskách Radostín uveden ve výčtu majetku světelského panství Trčků z Lípy jako svobodná ves s rychtou. Osada vznikla na trase Haberské stezky, později Vídeňské silnice. Po roce 1634 se stala součástí haberského panství s rychtou v Olešné. V roce 1843 již v obci stálo 17 domů se 142 obyvateli. Název obce údajně pochází z přivlastňovacího tvaru osobního jména Radosta , Radostín dvůr.

Podle jiného vysvětlení vznikl název v době, kdy po Haberské stezce jezdily formanské vozy. Formani, kteří přijížděli k obci jak z jihu, tak ze severu, museli zdolat prudké stoupání a na kopci se radovali, že ho už mají za sebou. Dodnes po nich v lese zvaném „Úvozy“ směrem k Havlíčkovu Brodu zůstaly hluboké vyjeté úvozové cesty. V opačném směru k Habrům, kde silnice klesá do „Kamenného dolu“, stále stojí kamenná „dopravní značka“, na které je vytesána *Čuba* — brzda, kterou formani připevňovali na kola vozů, když sjížděli prudké klesání.

Pro formany a později i další cestující samozřejmě byla v Radostíně hospoda, dokonce měla číslo popisné 1. Počet obyvatel je statisticky sledován od roku 1869, kdy měl Radostín 151 obyvatel. Největšího rozmachu dosáhla obec v roce 1930, tenkrát zde žilo 238 občanů. Od této doby počet obyvatel téměř stále klesá. Jedním z důvodů je velký nedostatek pracovních příležitostí.

Ještě před válkou zde bylo velké množství remízků, mezí a luk. V šedesátých letech byla díky scelování a melioracím velká část z nich poničena, ale nyní se původní ráz krajiny pomalu navrácí.

Dominantou bývalé i současné návsi je stará kaplička obklopená vzrostlými lípami. Kaplička pochází z roku 1811, tedy z období vrcholného empíru. V roce 1933 bylo opraveno zdivo a střecha a v 1991 byla zrestaurována do původní podoby. Při této příležitosti byly do kupole uloženy dokumenty připomínající naši dobu.

Uprostřed vsi, proti bývalé mateřské škole, je postaven pomník věnovaný padlým občanům Radostína. Další památkou, na kterou jsou obyvatelé po právu pyšní, je pískovcový basreliéf Sv. Jana Nepomuckého z roku 1734 obklopený lípami jihovýchodně za obcí.

Co se občanské vybavenosti týče obec vystavěla základní školu, která však byla v sedmdesátých letech přestavěna na školu mateřskou, dnes již též uzavřenou.

Ve stejné době obyvatelé v akci „Z“ postavili i prodejnu potravin. Tu však v devadesátých letech odkoupil soukromý vlastník a již několik let ji využívá k jiným účelům.

V roce 1999 došlo i na rekonstrukci budovy obecního úřadu a hasičské zbrojnice, obec má vybudovaný obecní vodovod, plynofikaci a plánuje čističku odpadních vod a vybudování kanalizace pro 6 rodinných domků v zástavbě u st. silnice I/38.

